

DOMINGO III DE ADVIENTO (CICLO A)

En el Evangelio de hoy, Juan Bautista envía a Jesús a sus discípulos para preguntarle si Jesús es el Mesías. No lo hace porque él no lo sepa, sino para que sus discípulos se den cuenta de que Jesús es el esperado, el Mesías enviado por Dios para salvar al mundo, a quien a partir de ahora deben seguir.

La respuesta de Jesús es clara.

“Id a anuncia a Juan lo que habéis visto y oído”. No se trata de ideas bonitas o conceptos profundos. Se trata de saber ver y oír, de hechos reales. Vivimos tan acelerados que no vemos ni oímos lo que Dios hace y dice a nuestro alrededor, de los signos que Dios nos da, porque vamos a la nuestra, encerrados en nuestras pequeñas y raquíticas esperanzas.

Y dice Jesús: “los ciegos ven, los cojos andan, los leprosos se curan, los sordos oyen, los muertos resucitan, los pobres son evangelizados”. El Adviento nos invita a reconocer que necesitamos ser salvados. Nos damos cuenta de que estamos ciegos porque no sabemos reconocer las maravillas de Dios a nuestro alrededor. Estamos cojos porque somos incapaces de realizar el bien que quisiéramos hacer y tropezamos continuamente con obstáculos que nos parecen insalvables. Estamos sordos porque somos egoístas. Estamos enfermos de lepra porque nuestra manera de vivir nos va consumiendo por dentro, en lugar de curarnos. Estamos muertos porque no nos podemos levantar y no sabemos vivir la vida. En definitiva, tenemos que confesar que no hay otro nombre que pueda salvarnos que el de Jesús. Por eso acaba diciendo Jesús: “Bienaventurado el que no se escandalice de mi”.

Tiempo de Adviento. Tiempo de espera. Hoy el evangelio me pregunta: ¿Qué es lo que verdaderamente quiero? ¿Qué es lo que de verdad deseo más en mi corazón? ¿Qué es lo que espero, qué es lo que busco? Si quieres, puedes ser de los que no tienen necesidad de nada. Entonces Jesús no será tu salvador, porque no necesitas ser salvado. El evangelio será un libro con ideas bonitas, y nada más. Quizá no has recibido nada, porque no has querido recibir nada. Para recibir el evangelio, es necesario ser pobre, saberte necesitado dramáticamente de salvación, y por eso los que rodeaban a Jesús le entendieron.

“Bienaventurado el que no se escandalice de mi”. Si acoges de verdad a Jesús en tu vida, no todo va a ser fácil, no todos te van a entender. Pero vas a experimentar una sanación, una purificación, una vida nueva y más luminosa, con menos confusiones, menos complicaciones. Vas a ser más sabio, vas a experimentar más paz y más esperanza en lo que verdaderamente vale la pena.

Tiempo de Adviento. Tiempo para saber esperar la salvación que necesito, y que Jesús me ofrece con su venida. Que la comunión de hoy sea esa aceptación sincera de Jesús en mi vida. Que la Virgen y San José nos acompañen.

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ АДВЕНТУ (ЦИКЛ А)

У сьогоднішньому Євангелії Іван Хреститель посилає Ісуса до своїх учнів запитати, чи Ісус є Месією. Він робить це не тому, що не знає цього, а щоб його учні зрозуміли, що Ісус є очікуваним, Месією, посланим Богом, щоб спасти світ, за яким вони віднині повинні слідувати.

Відповідь Ісуса чітка.

«Піди, розкажи Джону, що ти бачив і чув». Справа не в красивих ідеях чи глибоких концепціях. Йдеться про вміння бачити і чути, про реальні факти. Ми живемо так швидко, що не бачимо і не чуємо, що Бог робить і говорить навколо нас, про знаки, які Бог дає нам, тому що ми йдемо своєю дорогою, замкнені у своїх маленьких і мізерних надіях.

І Ісус каже: «сліпі бачать, криві ходять, прокажені зцілюються, глухі чують, мертві воскресають, бідні проповідуються». Адвент запрошує нас усвідомити, що ми потребуємо спасіння. Ми усвідомлюємо, що ми сліпі, тому що не вміємо розпізнавати чудеса Божі навколо нас. Ми кульгаві, тому що ми не в змозі робити те добро, яке хотіли б зробити, і постійно стикаємося з перешкодами, які здаються нам непереборними. Ми глухі, тому що ми егоїсти. Ми хворі на проказу тому, що наш спосіб життя поглинає нас зсередини, замість того, щоб лікувати. Ми мертві, тому що не можемо встати і не знаємо, як прожити життя. Зрештою, ми повинні визнати, що немає іншого імені, яке може врятувати нас, крім імені Ісуса. Ось чому Ісус закінчує словами: «Блаженний, хто не спокушається Мною».

Час Адвенту. Час очікування. Сьогодні Євангеліє запитує мене: Чого я насправді хочу? Чого я справді найбільше бажаю у своєму серці? Чого я очікую, чого я прагну? При бажанні ти можеш бути одним з тих, кому нічого не потрібно. Тоді Ісус не буде вашим рятівником, тому що вам не потрібно спасатися. Євангеліє буде книгою з прекрасними ідеями, і нічим більше. Можливо, ви нічого не отримали, тому що не хотіли нічого отримувати. Щоб отримати Євангеліє, необхідно бути бідним, знати, що ти гостро потребуєш спасіння, і тому ті, хто оточував Ісуса, розуміли Його.

«Блаженний, хто не засмучується мною». Якщо ви справді приймете Ісуса у своє життя, не все буде легко, не всі вас зрозуміють. Але ви відчуєте зцілення, очищення, нове й світліше життя з меншою плутаниною та ускладненнями. Ви станете мудрішими, ви відчуєте більше спокою та більше надії на те, що справді того вартє.

Час Адвенту. Час знати, як чекати спасіння, якого я потребую, і яке Ісус пропонує мені своїм приходом. Нехай сьогоднішнє причастя стане тим щирим прийняттям Ісуса в моєму житті. Нехай нас супроводжують Богородиця і святий Йосип.